

N:o 23.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 14 april 1896.

— — — — Andra Kammaren — 15 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående ändring i 5 § af underrättelserna om hvad vid tulltaxans tillämpning iakttagas bör.

(Bevillningsutskottets betänkande n:o 14.)

Till Konungen.

I 5 § af underrättelserna om hvad vid tulltaxans tillämpning iakttagas bör är stadgadt, att å inkommande varor, som enligt taxan förtullas med vissa procent af värdet, bör godsegaren uppgifva inköpspriset med tillägg af emballagets värde jemte assurans, frakt och annan derå använd kostnad, intill dess de till lossningsorten anländt.

Då Riksdagen anser, att det tullpligtiga värdet af en från utrikes ort inkommande vara bör motsvara varans värde vid ankomsten till riket och således icke i någon mån stegras på grund deraf, att densamma fraktats längre eller kortare väg inom riket, i hvilken händelse tull skulle erläggas jemväl för kostnaden för det inom landet utförda arbete, som uppkommit genom varans forslande inom landet, och då i följd häraf nämnda författningsrum enligt Riksdagens åsigt bör så ändras, att deraf tydligen framgår, att det tullpligtiga värdet vid införsel sjöledes motsvarar värdet i den hamn, der varan först lossas ur från

utlandet inkommande fartyg, och vid införsel landvägen motsvarar värdet vid den tullplats, dit densamma först anländt, har Riksdagen beslutit, att 5 § i tulltaxeunderrättelserna skall erhålla följande förändrade lydelse:

»Å inkommande varor, som enligt taxan förtullas med vissa procent af värdet, bör godsegaren uppgifva inköpspriset med tillägg af emballagets värde jemte assurans, frakt och annan derå använd kostnad, intill dess de anländt, derest de fraktats med fartyg, till den hamn, dit de äro destinerade eller der de för vidare befordran till destinationsorten ur fartyget lossas, och derest de fraktats å annat sätt, till första svenska tullplats. Godsegarens uppgift skall, så vidt ske kan, styrkas af faktura och konnossement. Företes icke dessa handlingar, vare tullkammaren pliktig, likasom den i allt fall är berättigad, att genom tillkallade två sakkunniga personer låta besigtiga varan och å angifningsinlagan anteckna antingen deras godkännande af det uppgifna värdet eller den tillökning deri, som de anse skäligen böra göras. Vill godsegaren icke verkställa förtullning efter det af besigtningmännen varan åsatta värde, skall skriftligt bevis derom å angifningsinlagan tecknas och varan derefter, så fort sig göra låter samt sist inom en månad från angifningen, genom tullkammaren å offentlig auktion försäljas. Sedan tullafgiften, beräknad efter försäljningsbeloppet, derest detta öfverstiger godsegarens värdeuppgift, men alltid minst efter denna senare, blifvit jemte auktionsomkostnaderna afdragen, skall behållna auktionssumman godsegaren tillställas.»

Med anmälan härom får Riksdagen anhålla, det täcktes Eders Kongl. Maj:t låta till allmän efterlefnad kungöra den sålunda beslutade förändringen i förevarande författning.

Stockholm den 15 april 1896.

Med undersåtlig vörndnad.
